

[Socialministeren.]

Akter og har gjort dem til Genstand for en nærmere Undersøgelse. Jeg har bl. a. ogsaa, fordi det nu allerede er halvandet Aar siden vedkommende kom ud fra Sundholm, forstaaet Forespørgerne saaledes, at det, de sigter paa, er at medvirke til Gennemførelse af en mere tidssvarende Ordning paa dette Omraade i Fremtiden.

Om selve den fremdragne Sag skal jeg derfor indskrænke mig til at sige, at den stedfundne Anbringelse er sket med Hjemmel i de gældende Regler i Forsorgslovens §§ 318—321, som ogsaa det ærede Medlem nævnte. Disse Regler er meget vidtgaende.

Saaframt det høje Ting skulde ønske en nærmere Redegørelse for det Tilfælde, der her er omtalt, er jeg naturligvis parat til at fremsætte en saadan for et af Tinget nedsat Udvalg og ogsaa til at fremlægge samtlige Sagens Akter for et saadant Udvalg, idet jeg mener, det vil være mest formaalstjenligt, at vi drøfter Spørgsmaalet i et Udvalg.

Medens jeg altsaa mener at kunne sige, at der ikke er handlet mod Lovens Bogstav, er jeg mere i Tvivl, naar jeg spørges om Lovens Aand. Nu er det naturligvis altid et Skøn, hvad man vil kalde Lovens Aand, men sikkert er det dog, at man uvilkaarligt føler sig noget forbløffet, naar man stilles over for den Kendsgerning, at en Person — saaledes som det er sket i dette Tilfælde — med Hjemmel i Lovgivningen berøves sin Frihed ved en rent administrativ Beslutning, og at denne Frihedsberøvelse kan opretholdes i over et Aar, uden at Sagen har skullet forelægges for en Domstol.

Nu beder jeg ganske vist de ærede Medlemmer erindre, for det første, at der ikke, bortset fra Disciplinærstraffe, er Tale om Anbringelse i Celle, og for det andet, at det ved Anvendelse af disse Bestemmelser i Forsorgsloven drejer sig om Grupper af Personer, der som oftest har vist betydelige Tilpasningsvanskeligheder over for det normale Samfundsliv og de Forpligtelser, dette fører med sig, og som offentlige Myndigheder derfor maa træffe visse Forholdsregler over for. Men dette gør naturligvis ingen Ændring i, at de gældende Bestemmelser næppe kan siges at være i Overensstemmelse med det almindelige Syn i Dag paa disse Forhold, ja, vel endogsaa synes at stride mod vort almindelige Syn paa Borgernes Retssikkerhed. Dette har man længe været klar over i Socialministeriet, og jeg har derfor ogsaa for nogen Tid siden erklæret mig enig i Nedsættelsen af et Udvalg, der skal tage Stilling til alle disse Spørgsmaal, herunder

altsaa baade Spørgsmaalet om at faa en mere betryggende formel Fremgangsmaade ved eventuelle Frihedsberøvelser i det Omfang, saadanne nødvendigvis maa til ogsaa i Fremtiden, men ogsaa — og det er ikke det mindst vigtige — at give Forslag til en Nyordning af hele den Forsorg, der skjuler sig under Bestemmelserne i Forsorgslovens Kapitler XXV—XXVII om forsømmelige Forsørgere, Alkoholister, Omstrejfer, erhvervs- og subsistensløse o. s. v. Jeg har anmodet det nedsatte Udvalgs Formand om i det Omfang, det er teknisk muligt, at fremskynde Arbejdet i Udvalget, i hvilken Henseende jeg navnlig har peget paa den Del af Udvalgets Arbejde, der berører de formelle Betingelser for Frihedsberøvelse, et Emne, som for øvrigt, hvad ogsaa det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp nævnte, vil komme paa Dagsordenen for det kommende Møde i Det nordiske Juristforbund paa Grundlag af en Afhandling, udarbejdet af en Embedsmand i Arbejds- og Socialministeriet, og jeg vil gerne udtale Haabet om dette høje Tings velvillige Medvirken, naar jeg paa Grundlag af det nedsatte Udvalgs Redegørelse til sin Tid fremsætter Forslag om saadanne Ændringer i Forsorgslovens herhenhørende Regler, at de bringes i Overensstemmelse med den almindelige Opfattelse af Borgernes Frihedsgoder.

Ordføreren for Forespørgerne (Kirsten Gloerfelt-Tarp): Jeg vil gerne takke den højtærede Socialminister for det Tilbud, Socialministeren gav om, at vi kunde faa nærmere Oplysninger i et Udvalg angaaende den konkrete Sag. Endvidere vil jeg gerne udtale min Glæde over, at Socialministeren har taget Spørgsmaalet om den administrative Frihedsberøvelse op til Undersøgelse. Den højtærede Minister meddelte, at han havde nedsat et særligt Udvalg hertil, og i den Anledning vil jeg gerne henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om det ikke vilde være praktisk, at der var Repræsentanter for Rigsdagen i et saadant Udvalg.

Herefter vil jeg stille følgende Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Folketinget beslutter at nedsætte et Udvalg paa 17 Medlemmer til at modtage Oplysninger vedrørende Grethe Iris Hansens Anbringelse og langvarige Ophold paa Sundholm, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu stillet følgende Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen: